

SRBY SOBĚ

Pravidelný občasník srbských občanů

Nová čtvrť v Srbech?

Jedná se o novou místní komunikaci. Budete se divit, ale počátek se datuje do prosince 2003, kdy byl povolen vjezd na tuto komunikaci, tedy Stavební povolení. Nová obytná zóna, včetně zdvoukolejnění, je i v Územním plánu obce Srby z roku 2008. Do konce roku 2020 zajistí firma DYBS Plzeň asfaltový povrch, balenou a bude-li přát počasí i realizaci veřejného osvětlení. S touto firmou je bezproblémová spolupráce. Ale o této akci bych se chtěl zmínit podrobněji v příštím roce. Vám dávám za úkol jak pojmenovat tuto část obce, kde se objevil další RD a zřejmě přibude další. Nebo zůstaneme u Batova? -jv-

Vánoční stromeček

Tak jak je v naší obci již několik let zvykem, již od prvního adventního víkendu i letos září na návsi do tmy vánoční stromeček. Zatímco v předchozích letech se jednalo o smrček, tentokrát na návsi stojí krásná borovička. Potěšit se pohledem na ní můžete každý večer až do Tří králů. Stromeček se rozsvěcuje pravidelně najednou s rozsvícením veřejného osvětlení. Projděte se návší a pohlédněte z její dolní strany přes stromeček na svítící domy ve svahu Pahorku. Není to pohádka? -vh-

Slovo starosty

Vážení občané,

máte před sebou poslední číslo našeho občasníku. Přál jsem si a přeji si, aby informoval o dění v obci, byl vtipný, pozitivní a hlavně, aby se do jeho obsahu zapojilo co nejvíce občanů, Vás. Určitě máte dobré nápady, návrhy a ti nejlepší určitě ví, jak vše dělat nejlépe. A kdo má na tomto „plátku“ největší zásluhu? Je to Vendul Hnojská. Za to jí patří velký dík.

Letošní rok byl trochu jiný než ostatní. Představte si, že i pršelo, padal sníh. Covid měl spoustu negativních dopadů, ale i pozitivních. Možná jste někteří z vás také zjistili, že jsou věci, nejen hmotné, které vůbec nepotřebujeme. Chybí nám obyčejné setkávání, popovídání nebo se jen na sebe usmát, když víte, kdo se to za rouškou skrývá. Ale to lze poznat podle očí. A ty se dovedou krásně smát.

Museli jsme se vzdát tradičních akcí, ale to snad napravíme příští rok. Zmíním třeba jen vítání občánků. Nových i staronových. Ať se jim v Srbech daří. Vážení občané, přeji Vám klidný adventní čas, klidné Vánoce a zdraví v novém roce.

Srdečně Vás zdraví Jaroslav Viktora, starosta obce

Oslavenci

V posledních měsících oslavili svá významná životní výročí: především z Batova Jan Burian, který si užíval kulatiny. Dále ze vsi Václav Tafat a František Špeta a v neposlední řadě z ulice Pod Zastávkou Vladislav a Jiřína Duspivovi. Všem zmíněným srbákům přejeme pevné zdraví a veselou mysl v této nelehké době.

A komu letos ještě zastupitelé obce půjdou poblahopřát? V těchto dnech oslavuje naše spoluobčanka, paní Marie Janochová, těžko uvěřitelné kulaté životní jubileum.

A věděli jste, že Obec Srby nechává zahrát svým jubilantům v Českém rozhlase Plzeň v relaci Písničky na přání? Každému občanovi nad 70 let zastupitelé osobně popřejí a darují dárkový potravinový balíček. Nechybí ani přáníčko. Dokonce Obec vede knihu, do níž se jubilanti podepisují.

-vh-

Plánované akce

V souvislosti se stávající nepředvídatelnou epidemiologickou situací neplánujeme v tuto chvíli žádné kulturní ani sportovní akce.

Aktuální dění v obci sledujte ve vývěsních skřínkách nebo na webových stránkách obce.

Letošní rok příliš nepřeje vzájemnému setkávání. O to víc nám však dává prostoru na vzpomínky. A protože máme dobu adventu, proč si nezavzpomínat na vánoční časy? S několika srbskými rodáky jsme popustili uzdu našim myšlenkám a zavzpomínali na dobu adventu a Vánoc, na rodinné zvyky a prožitky tak hluboké a překvapivé, že se nám navždy a nesmazatelně zaryly do našich pamětí.

Jaké máme vzpomínky na čertovské pochůzky?

Vzpomínám si, že jednou jsem byl na čerty u dědy a jak jinak, s bráchou jsme zlobili. Já zalézal pod postel a brácha se tam nevešel. Děda nás strašil, že na nás zavolá přes kamna čerta! A tak jsme byli chvíli „hodní“. Pamatuju si, že na kamnech, jak to bývalo, se pořád vařila v hrnci voda. Když jsme slíbili, že už nebudeme zlobit, tak děda šel, vzal hrnec s tou vařící vodou a venku „na čerta“ tu vodu vychrstl. A my už byli hodní. (50. léta)

Vzpomínám si, že chodili čerti, v mých dětských očích to byl obrovský houf, možná 5 nebo 6. Když jsem byl ale větší, tak jsem kluky po hlase poznával. Vztekal jsem se, protože jsem dostával uhlí a brambory. V tom měla prsty moje starší setra, ta se mi dobře pomstila. (60. léta)

Když jsem chodil za Mikuláše, někdy v 70. letech, tak se děti od sousedů hrozně bály. Dokonce z nás strachy vylezly na kredenc! V životě jsem nic takového neviděl.

Když mi bylo 5 let, dostala jsem před Mikulášem plnici pero. To, že mi Ježíšek přinese i školní brašnu a penál, jsem v tu chvíli samozřejmě ještě netušila. Nicméně ten poklad, to pero, jsem chtěla ukázat babi, která mě ten večer, kdy chodili čerti s Mikulášem hlídala. Potíž byla v tom, že jsem si pero položila na ták, na kterém bylo obrovské kulaté akvário (naštěstí prázdné, jen taková dekorace...). A ten ták byl na nejvyšší polici a já naopak škrvně. Měla jsem ale natrénováno, že když vyskočím, tak si pro pero za letu stihnu dosáhnout. Sice jsem to stihla, ale vzala jsem s perem i ták, a ten se poroučel k zemi i s akváriem... Večer na krku a čerti na cestě... Tenkrát mě čerti strčili do pytle a odnesli. Trauma z toho mám dodnes. (80. léta)

O ten největší zážitek se postarali čerti, když mi bylo dobrých 15 let (kol. r. 2005). Oni si tehdy asi mysleli, že se nebojím a strčili mě do pytle. Pak mě odnesli ven před schody. Velkou radost jsem jim neudělal - odešel jsem po svých, protože jsem je už poznal. Tedy... Alespoň to dnes říkám statečně.

Kdo by zapomněl na „tajný“ lup vánočního cukroví

Já mám nejhlubší vánoční zážitek, jak se peklo cukroví a dělala se domácí čokoláda. Ta se nosila ven,

aby rychleji vychladla. A kočky nám jí všechnu z těch formiček vyžraly. (50. léta)

Chodil jsem mamí na lup cukroví... Mohl jsem od každého jen drobet, aby nevznikla velká díra v krabici. Nijak zvlášť se cukroví neschovávalo, vlastně se dávalo jen nahoru na skříň. Sice to nebylo přísně zakázáno, ale bylo řečeno, že to nemáme sníst všechnu. (60. léta)

Každý rok se u nás od 1. prosince peklo vánoční cukroví. To mamí schovávala do skříně v chodbě do nejvyšší police. Marně... Asi úplně každý z naší rodiny, kdo šel okolo, šáhnul a zobl. Nejvíce se chodilo na vanilkové rohlíčky, těch pak na vánoční stůl už moc nezbývalo. Já byla malá a dosáhla jsem sotva do třetí police a jak se dostat k rohlíčům, navíc tajně a v chodbě? Nooo, věděli jste, že po policích se dá šplhat jako po žebříku? (80. léta)

A taky jste šumovali nebo nechtíc i vyšumovali?

Koupili nám na Vánoce s bráchou každému jeden hřeb. Já jsem ho vyšumoval, učesal jsme se s ním a zase ho schoval. Pak jsme se hrozně smáli, když byly hřebeny pod stromečkem a naši si mysleli, že mám hroznou radost... (50. léta)

Šlo hlavně o měkké dárky, to už člověk ani nehledal, když nebyly to hračky. (60. léta)

A ještě jedny nezapomenutelné Vánoce. Nevím, jak to chodí v jiných domácnostech, ale u nás se pokaždé postupně s krátcími se dny začala zamykat ložnice. Jednou na Štědrý den, mamí zapomněla a poslala mě do ložnice do skříně pro vánoční ubrus... Ten jsme teda nepřinesla, zato jsem tam našla překrásnou andulku v kleci. To bylo radosti! Ještě nebylo ani prostřeno k večeři a já už měla svůj dárek. (80. léta)

A adventní zvyky?

Každý rok jsme se sestrou stříhaly třešňové větvičky - barborky. (60. léta)

Sestra zdobila barborky malinkatými žlutými mašličkami. (60. léta)

A co vánoční tradice?

Každý rok jsem číhal na zlaté prasátko... marně. (60. léta)

Zlaté prasátko? Každý rok jsme se snažili vydržet celý den nejíst, abychom ho před večeří spatřili. Nedařilo se. Až jednou nás tatí vzal do sklepa do kotelny, kde byla obrovská fůra uhlí. To očekávání malého dítěte... hučící kamna, šero, vůně kotelny... fantazie pracuje... a najednou proběhlo zlaté prasátko nad uhlím. Já ho fakt viděla! Až s přibývajícím věkem mi rodiče prozradili to kouzlo... Byl to kužel světla z baterky... (80. léta)

Rodina Jana a Anny Sirových (Srby 23)

Štědrý den

Na Vánoce jsem se vždycky těšila, i když bylo vždycky nejvíc práce. Na Štědrý den se rychle vařilo, aby se vše stačilo. Mezi šestou a sedmou byla večeře. Se sestrou jsme se nemohly dočkat, jenže mamí pořád říkala, co ještě musíme udělat. (60. léta)

Na Štědrý den jsme k obědu mívali čočku „s volským vokem“. K večeři nikdy nebyla ryba, vždy byl vepřový řízek. (60. léta)

K večeři býval salát a oba druhy řízků. (60. léta)

Nejstarší vzpomínka? Dopoledne jsme šli do lesů, vzali jsme ovoce a dali ho zvířátkům do krmelce. K obědu bývala hrachová polévka. Po obědě jsme chodili k babi. Naši tam odtud odešli dřív a my tam zůstali. Mamí mezitím připravovala štědrovečerní večeři. Občas jsme dávali na stůl jeden talíř navíc. Nikdy od stolu neodcházelme. Když jsme přišli, navečeřeli jsme se, zazvonil zvoneček a šli jsme rozbalovat dárečky. (90. léta)

Vánoční stromeček

Mám staršího brácha a ten věděl, že Ježíšek není, teda jak to s ním je... Takže mohl s rodiči zdobit stromeček a já ho marně hledal. Naši mě poslali, že si asi hraje u sousedů a já tam běžel. Tam nebyl. Přišel jsem domů a naši říkali, jestli teda brácha není u jiných sousedů, tak jsem běžel na druhý konec ulice. Tam taky nebyl. Až časem mi došlo jak to teda je... (50. léta)

Stromeček zdobila sestra v zamčené místnosti. Po večeři táta odběhl se zvonečkem. Na stromečku jsme elektrické svíčky neměli, jen klasické, všichni jsme šli po zazvonění ke stromečku. (60. léta)

Nejhezčí bylo, když jsem ráno na Štědrý den vstal a v obýváku stál přes noc ozdobený stromeček. To bylo to největší kouzlo. (90. léta)

Moje vánoční dárky

Vzpomínky na Vánoce? Já se narodil na Boží hod. Takže moje vzpomínky? Naši mi podali ruku, ukázali na stromeček a tady máš dárečky, čímž to spláchli i narozeniny... (50. léta)

Můj nejkrásnější vánoční zážitek byl z koupelny. Tatí mě

poslal pro něco do koupelny, a protože jsem to doma samozřejmě znal, nerozsvítil jsem si tam a pospíchaje, přinesl jsem, co tatí chtěl. Ale tatí mě tam poslal znovu, že ještě něco potřebuje, tak jsem tam znovu šel a opět něco donesl. A pak zase, a pak ještě jednou... ale to jsem si už musel rozsvítit... A tak na počtvrté jsem tam našel kolo Favorit. Byl to nejkrásnější dárek, mám ho dodnes. (50. léta)

Dárkem, který mi dodnes utkvěl v paměti, byla taková plechová horská dráha. Kovová tramvaj se natáhla na klíček a pak vyjela nahoru, tam se přepnula a zase sjela dolů. (60. léta)

Jednou jsem pod stromečkem rozbalila sedm balíčků a byly to samé knížky, a ani jedna z nich nebyla povinná literatura! O jiných Vánocích jsem četla ve svitu barevných lucerniček zavěšených na vánočním stromku knížku Král Šumavy. Ležela jsem u toho na ovčí kůži přímo pod ozdobeným smrčkem. Taky si vzpomínám na panenku, kterou mi přinesl Ježíšek. Měla hnědé tričko, žlutou sukni s laclem a děsně nepoddajné blondaté vlasy s naprosto příšerným dobovým sestřihem. Ale měla krásné oči! A jedna vzpomínka - ne úplně vánoční - je, když mi „Ježíšek“ se smíchem přinesl zapomenutý dáreček v červenci, když jsme se balili na letní dovolenou... Byla to překrásná beranice! (80. léta)

Nejhezčí dárek, na který vzpomínám, bylo tamagotchi - vydrželo do Silvestra. Pak jsme ho s kamarády vykrmili, až mělo 150 kg a umřelo... Děl než do Silvestra nám prostě nevydrželo. (90. léta)

A jak vzpomínáte na vánoční časy Vy? Povyprávějte si se svými blízkými. Zavzpomínejte.

Vážení Srbáci i přespolní, milovníci vína, přátelé Vinného klubu Pod Kapličkou.

Tak tu máme sychravý podzim i první sníh a k oblibě se pomalu opět dostávají červená vína. Věděli jste, že pití přiměřeného množství červeného vína může být prospěšné vašemu zdraví?

Červené víno obsahuje celou řadu superlátek, které se do něj dostávají z hroznů vinné révy během jejího zpracování (macerace, fermentace). Patří sem např. Resveratrol, Pterostilbel, Melatonin a živé bakteriální kultury přínosné pro střevní sliznici. Máme tak jedno z nejúčinnějších přírodních probiotik.

Pití červeného vína je také prospěšné i pro mozek, srdce, cévy, víno však také dobře chutná, je vhodným doplněním kvalitního jídla. Ale, pozor: „čučo ze supermarketů“ nebude určitě tím vínem, které podpoří vaše zdraví. Velmi záleží na Terroir (typu hroznů, místě pěstování, podnebí, zpracování apod.)

Jaká vína tedy budeme pro jejich blahodárné účinky

kupovat? Budou to rozhodně vína, která prošla kvalitní macerací a fermentací, z odrůd to může být Malbec, Merlot, Primitivo, Pinot Noir a další. Ale pozor, toto vše platí, pokud vypijeme jenom max. 2 dcl denně, ale jenom kvalitního červeného vína.

Zároveň bych vám chtěl připomenout, že v našem klubu nakoupíte tato kvalitní vína i dárkové poukazy, o které je nyní zvýšený předvánoční zájem a mohou potěšit někoho z vašich blízkých. Sledujte také prosím naše nové webové stránky a facebook, kde budou aktuální informace, soutěže i nabídky.

Degustace zatím s ohledem na COVID plánovány nejsou, ale prodej a výdej vín probíhá nepřetržitě na základě dohody na tel. 602619665.

Chtěl bych vám všem také touto cestou popřát hezké prožití vánočních svátků, dárky, které si zasloužíme, myslíme i na potřebné, nejen v rámci rodiny a mějme se rádi.

Vladislav Kos

Srby a sport

2 a 1/2 chlapa

Dne 15. srpna se náš tým „2 a 1/2 chlapa“ ve složení kapitán Karel Stieber st., Karel „Mazlík“ Stieber, Jirka Weinfurter a trenérka, manažerka a zdravotnice týmu Vendula Stieberová, již podruhé za sebou zúčastnil v nedalekém Podhůří nohejbalového turnaje amatérských trojic, tentokrát jubilejního 30. ročníku. Pořadatelé tento rok zpestřili turnaj pozváním členů Divadla Verze v čele s Davidem Prachařem, který zde po turnaji představil svoji fotbalovou oneman show „Trenér“. Mezi dalšími hosty nechyběli např. Igor Chmela, Linda Rybová, Jan Dolanský, Matouš Ruml a další. Samozřejmostí na tomto turnaji byla perfektní přátelská atmosféra, dostatek jídla, pití, a tak samotné sportovní výsledky celků byly až na posledním místě. Přesto se náš tým umístil na skvělém 11. místě z celkem zúčastněných 14 špičkových týmů. Na turnaji nás svou návštěvou poctil a naše výkony přijel zkontrolovat i náš starosta, pan Jaroslav Viktora. Teď náš tým čeká zasloužený odpočinek a příprava na další ročník tohoto krásného, ale zároveň těžkého turnaje.

Za náš tým Jirka Weinfurter

Běh Nepomukem s Unibrickem 2020

V sobotu 12. 9. 2020 se uskutečnil jubilejní 10. ročník tradičního amatérského závodu pro děti i dospělé Běh Nepomukem. I zde jsme jako obec měli zastoupení, a to Jiřikem Weinfurterem, který si s tratí dlouhou 1000 m v městském terénu poradil v čase 5:27.7 a obsadil úžasné 2. místo ve své kategorii a celkově 13. místo na této trati, kde za sebou nechal i mnoho starších dětí. S velkou radostí si odvezl ze závodu mnoho hezkých cen a těší se na další rok.

Jiří Weinfurter

Redakční rada

Mgr. Jaroslav Viktora, Mgr. Vendula Hnojská, Jan Burian.

Redakční rada si vyhrazuje právo na výběr textů zařazených do tohoto plátku.

Vydává: Obec Srby, Srby 75, 335 01 Nepomuk;

www.srby.cz; mail: srbysobe@gmail.com